

der om at indpode de nye Grene paa den gamle Stamme, klogeligen at benytte det Bestaaende og at sætte det i en levende Forbindelse med det Nye, som Tiden fordrer; i denne Henseende er nu ogsaa Udkastet langt fra at tilfredsstille. Jeg kan her i det Væsentligste tiltræde, hvad den Taler, som sidst havde Ordet, herom sagde, ligesom ogsaa en af de Talere, der igaar yttrede sig over Sagen, har paa en for mig meget tilfredsstillende Maade behandlet dette Punkt. Jeg skal derfor kun tillade mig at hentyde til Landskreds-Inddelingen og til den Maade, hvorpaa man har villet omstabe det kjøbenhavnske Communalvæsen. Jeg holder mig med Hensyn til dette Sidste overbevist om, at den i Udkastet tilføjede Omkalfatren af de hervarende communale Forhold, navnlig den Hovedstadens Opøsning i 5 forskellige Communer, vilde finde lidet Bifald hos Stadens Indvaanere. Og ligesom Udkastet ikke har taget det nøie med at forlade det Bestaaende, hvor dette dog vistnok meget vel kunde benyttes i Grundlovens Land, saaledes har det heller ikke lagt meget an paa at knytte det Nye til de øvrige Institutioner, som efter Udkastets egen Forudsætning skulde vedblive at bestaae. Skulde jeg nævne de Herrer et Exempel herpaa blandt de mange, som Udkastet frembyder, saa vilde jeg bede at efterlæse Udkastets 16de §, der blandt andet gaaer ud paa, at Communeraadet skal „træffe de fornødne Foranstaltninger til Haandhævelse af Lovgivningen om Sikkerheds- og Sundhedspolitiet“, og § 22, hvorefter den saakaldte Communesfoged skal betragtes som „Communes Øvrighed i samtlige de Forhold, som ikke ere underlagte særegne Statsembedsmænd.“ Jeg har opkastet mig det Spørgsmaal, og jeg tilstaaer, at jeg forgjeves har søgt at besvare det, hvorledes Forslagsstilleren kan have tænkt sig, at disse Bestemmelser skulde træde i Kraft ligesom for den hidtilværende Politieadministration og Øvrighedsmyndighed; vist er det ialtfald, at Udkastet ikke har løst denne Opgave. Dog — dette er kun eet Exempel, men jeg skal saameget mindre opholde mig ved at give flere Exempler herpaa, som den omtalte Mangel drager sig igjennem det hele Lovudkast. Og det kunde heller ikke være anderledes; thi det er atter en Hovedmangel

ved Udkastet, at man aldeles ikke har lagt an paa, eller i det Mindste har været meget uheldig i at stille de forskellige Elementer af den foreslaaede Institution i et saadant klart og bestemt Forhold til hinanden, at de indbyrdes danne et organisk Hele, og ligesaa lidt har været heldig med at bestemme Grændserne for de forskellige Myndigheders Omraade, saa at en tilfredsstillende Administration derved kunde dannes; det forstaaer sig da af sig selv, at heller ikke disse nye Indretninger ere paa en fyldestgjørende Maade blevne indordnede i den øvrige Statsorganisisme.

Kaste vi et Blik paa den allerede før berørte Række af Paragrapher om Communeradenes Myndighed, saa forekomme disse Paragrapher mig, jeg tillader mig at sige det, i en meget paafaldende Grad at lide af Mangel paa Bestemthed i Tanken, paa Præcision i Udtrykket og paa indre Sammenhæng mellem de forskellige Paragrapher. Der staaer saaledes i den 16de §, at „Communeraadet indtræder i de nuværende Communalbestyrelseres Rettigheder og Forpligtelser.“ Dette er stillet i Spidsen som det Væsentlige, skøndt det falder i Dinene, at de foreslaaede Communerads Stilling herved ingenlunde betegnes. Endvidere hedder det blandt andet, at Communeraadet „forvalter Communalformuen, og træffer de fornødne Foranstaltninger til Haandhævelse af Lovgivningen om Sikkerheds- og Sundhedspolitiet, Skole- og Fattigvæsenet, Næringsforholdene og Udskrivningsvæsenet.“ Jeg tør paa staae, at Enhver, der gjennemlæser denne Paragraph med fornøden Opmærksomhed og med noisagtigt Kjendskab til de forskellige Forhold, hvorom her er Tale, vil finde et rigt Stof til Tvivl og til practiske Forviklinger paa Grund af den store Mangel paa Præcision og Omfang, hvormed disse Bestemmelser i saa almindelige Udtryk ere affattede. Efterat saaledes er bestemt i § 16, fastsætter derpaa den 17de §, at disse Communeraad tillige skulde tage „afgivende Beslutninger, med Hensyn til samtlige de communale Indretninger, Forhold og Anliggender, forsaavidt disse ikke ved Lov ere underyggede Statens umiddelbare Omraade.“ Hvorledes dette nu hænger sammen med den 16de Paragraph, i hvilken der tildeels ogsaa